

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz: 3547)

képviselőjében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

15

kamarai azonosítószám: [REDACTED]

Székhelye: [REDACTED]

Telefon/fax: [REDACTED]

E-mail címe: [REDACTED]

Tárgy: Fővárosi Törvényszék 41. Pf. 633.959/2016/3.
jogerős ítélet és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5. P. 52.793/2015/8. sorszámú ítélete
ellen alkotmányjogi panasz

Alkotmánybíróságnak Pesti Központi Kerületi Bíróság útján Budapest, V. ker. Markó u. 25 Levél cím: 1887 Budapest	ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG TÁJÉKOZTATÓ IRODA 10.	
	Ügyszám: IV/2054-0 / 2016	ÜGYSZÁM KEZDŐIRATON:		
Érkezett: 2016 DEC 20.	ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILEN / GYŰJTŐLADÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON			
Példány: Budapest, Pf. 28. 3	Kezelőiroda: [REDACTED]	ÉRK.: 2016 -12- 0 7		
Melléklet: 3X3+2 db [REDACTED]	PÉLDÁNY: ..... FELZET:			
		MELLÉKLET: ..... KÖZTÜK: [REDACTED]		
		ÜGYSZÁM:		
		JTÓIRATON: [REDACTED]		

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az alkotmányjogi panasz

1) A mellékleten (I/1 - I/4) [REDACTED] ügyvédi meghatalmazás alapján [REDACTED] alperes indítványozó képviselőjében eljárva, dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében [(1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105.) eljáró ügyvéd dr. Galambos Károly ügyvéd] a törvényes határidőben - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján –

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszték elő a [REDACTED] alperes ellen – a Belváros-Lipótváros V. kerület Önkormányzata (1051 Budapest, Erzsébet tér 4.) felperes által indított perben

a Pest Központi Kerületi Bíróság 5. P. 52.793/2015/8. sorszámú ítélete (I/2 irat) ellen az alperes által előterjesztett fellebbezés alapján eljáró, az első fokú ítéletet helybenhagyó, a Fővárosi Törvényszék 41. Pf. 633959/2016/3. sorszámú, 2016. augusztus 30 napján jogerős ítélete ellen (csatolva I/3 alatt).

Indítványozó kéri, hogy Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. § (3) bekezdés b) pontja alapján – az Alaptörvénnyel ellentétes Fővárosi Törvényszék 41. Pf. 633.959/2016/3 sorszámú ítéletét – a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5. P. 52.793/2015/8. sorszámú ítéletére is kiterjedően - megsemmisíteni szíveskedjék, mivel a jogerős ítélet sérti a Indítványozó kötelezettnek az Alaptörvény I. cikkében, II. cikkében, XXIV. cikk (1)-(2) bekezdésében, XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogait.

ly

Indítványozó kéri az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróságot, hogy az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet végrehajtását - az Alkotmánybíróság előtti eljárás befejezéséig - felfüggeszteni szíveskedjék.

A felfüggesztési kérelmet az Indítványozó azzal indokolja, hogy a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztése hiányában az Alaptörvényt sértő jogerős ítélet alapján az alperes ellen végrehajtási eljárás indulhat.

Felperes indítványozó az alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal indokolja.

II. Az Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogai megjelölése, valamint az Alaptörvénynek azok a rendelkezései, amelyet a megsemmisíteni indítványozott jogerős bírósági döntés sért

2) A jogerős ítélet ellentétes az Alaptörvény I., XIII. cikk, a XXIV. cikk; a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltakkal.

Az Alaptörvény fenti rendelkezései az alábbiakat tartalmazzák:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogok érdekét sérti.

3) A jogerős bírósági határozat nem egyeztethető össze a Nemzeti Hitvallásban foglalt alapelvekkel, továbbá az Alaptörvény lenti rendelkezéseivel, miszerint:

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az **emberi méltóság.**

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a **biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.**

Valljuk, hogy népuradalom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

(2) Magyarország államformája köztársaság.

(3) A közhatalom forrása a nép.

(4) A nép a hatalmát választott képviselői útján, kivételesen közvetlenül gyakorolja.

C) cikk

(3) Az Alaptörvény és a jogszabályok érvényre juttatása érdekében kényszer alkalmazására az állam jogosult.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

25. cikk

(1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria.

26. cikk

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártoknak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

III. Közvetlen érintettség kifejtése

4) Az [redacted] Indítványozó alperest a jogerős ítélet közvetlenül érinti, mivel - az Alaptörvény II. cikkében foglalt alapjogának sérthetlensége a XIII. cikk szerinti

tulajdonhoz való joga és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes és időszerű eljáráshoz való joga ellenére – az alperest marasztalta a jogelőd Fővárosi Közterületi Parkolási Társaság által kimutatott parkolási díjban és pótdíjban. A tisztességes, igazságos és időszerű eljáráshoz való jogát a kötelezett számára - az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjog védelmi kötelezettségük ellenére – sem az első fokú bíróság, sem a II. fokon eljáró Törvényszék nem biztosította.

IV. Indokolás az alapjogokat sértő bírósági döntésnek az Alaptörvénybe ütközésére

5) Alperes Indítványozó álláspontja szerint a jogerős ítéletben foglalt döntés az – alábbiak miatt – az Alaptörvény több - az alperes alapvető jogát védő - rendelkezésébe ütközik.

a) A jogerős ítélet sérti az alperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)-(7) bekezdésében foglalt tisztességes és időszerű bírósági eljáráshoz, továbbá a jogorvoslathoz való jogát.

aa) Alperes a Pesti központi Kerületi Bíróságon 5. P. 52.793/2015, sz. perben előterjesztett keresetére a 2015. június 10. napján kelt ellenkérelmében az alábbiakat terjesztette elő.

„[...] Alperes álláspontja szerint a felperes igénye - az alábbiak miatt - alaptalan.

a) A parkolási tevékenységet a készített fényképfelvételek nem bizonyítják, csak a jármű álló helyzetben való elhelyezését. A gépjárművel való megállás nem esik díjfizetési kötelezettség alá. A fényképfelvételek 3 percen belül készültek a várakozást nem igazolják.

b) A Belváros-Lipótváros Közterület-felügyelet nem volt jogosult a 2013. augusztus 16. napján kelt felszólítást kiadni, figyelemmel a Magyarország önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 16/A. §-ban foglalt rendelkezésre. A Közterület felügyelet ugyanis nem kizárólag a parkolási tevékenységi közszolgáltatást ellátásra alapított költségvetési szerv. A Mötv. 16/A. §-ában foglalt szerveken kívül a parkolással kapcsolatos közszolgáltatást - ideértve a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 15/D.§ (1) bekezdése szerint a 60 napon belül történő felszólítást sem - más jogalany nem végezheti. A keresetlevélben felperes ezt nem igazolta.

c) A felszólításban a pótdíjon felül más követelést - törvény értelmében - nem lehet érvényesíteni. A közterület-felügyelet által kibocsátott felhívás 97.090,- Ft-ra vonatkozik. A felperes ettől eltérően 90.200,- Ft összegben jelölte meg a pertárgy értékét.

d) A felperes követelése a fentiekre tekintettel - a 60 napos határidő elmulasztása, valamint az 1 éves igényérvényesítési határidő elmulasztása miatt - elévült, bírósági úton nem érvényesíthető.”

ab) A Pesti Központi Kerületi Bíróság 5. P. 52.793/2015/8. sorszámú 2016. február 5-én kelt 5. P. 52.793/2015/8. sorszámú ítéletében kötelezte [REDACTED] alperes indítványozót 15 napon belül 410.000,- Ft és 90.450,- Ft első fokú perköltség megfizetésére, valamint az adóhatóság felhívására 12.300,- Ft le nem rótt illeték megfizetésére. Az első fokú ítélete ellen az alábbi fellebbezést terjesztette elő.

„Alperes elsődlegesen kéri, hogy Tisztelt Fővárosi Törvényszék – a Pp. 392.§ (1) bekezdése alapján az első fokú eljárás szabályainak lényeges megsértése okából - a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5. P. 52.793/2015/8. sorszámú ítéletét helyezze hatályon kívül és a pert szüntesse meg.

Alperes másodlagosan kéri, hogy Tisztelt Fővárosi Törvényszék - a Pp. 392.§ (1) bekezdése alapján az első fokú eljárás szabályainak lényeges megsértése és az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazása miatt - a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5. P. 52.793/2015/8. sorszámú ítéletét változtassa meg, és a keresetet utasítsa el; mellőzze a felperes 90.450,- Ft első fokú perköltségben és 12.300,- Ft le nem rótt illetékben történő marasztalását. Kötelezze a felperest az első és másodfokú perköltség megfizetésére. Alperes kéri, hogy Tisztelt Törvényszék a fellebbezést tárgyaláson bírálja el.

1) Alperes álláspontja szerint az eljárási szabályok lényeges megsértésére és az ügy érdemi elbírálásának alapját szolgáló jogszabályok téves alkalmazására az alábbi indokok következtében került sor. Az első fokú bíróság nem adta indokait annak, hogy az alperes ellenkérelmében foglaltak miért nem helytállóak, amelyre tekintettel megsértette a Pp. 221. §-ában foglalt indokolási kötelezettségét.

a) Alperes továbbra – a fellebbezésében - is vitatja a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19. P.50.924/2013/7. sorszámú és az 5. P. 50.023/2015/5-I. sorszámú végzésével a közjegyzői eljárásokba való beavatkozásának törvényességét. Kérelem hiányában a hozott közjegyzői intézkedések érvénytelenek, ezért a felperes jogelődjének keresetét mivel nem előzte meg fizetési meghagyásos eljárás a per megszüntetésének lett volna helye a Pp. 157.§ a) pontja – figyelemmel a Pp. 130. § (1) bekezdés c) pontja alapján. Ennek elmulasztása jogszabálysértő. Alperes álláspontja szerint ezekben az ügyekben a Pesti Központi Kerületi Bíróság hatáskörét túllépve járt el, mert semmilyen jogszabály nem teszi lehetővé a bíróság által a közjegyzői eljárás befejezése után kifejtett intézkedési jogkört. Megjegyzendő: A bíróság a vonatkozó végzésekkel szemben nem biztosított jogorvoslatot, hogy kifogás tárgyává lehetett volna tenni ezeket az intézkedéseket. A bíróság határozatai így nem vehetők figyelembe.

Erre tekintettel alperes elsődlegesen a Pp. 252. § (1) bekezdése alapján az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését kéri.

Alperes kéri, hogy Tisztelt Törvényszék szerezz be ezeket a bírósági iratokat és dr. Börzsei Péter közjegyzőnél keletkezett közjegyzői eljárás iratait. Szükséges lett volna, ha az első fokú bíróság mindezeket az iratokat a per tárgyává teszi.

b) A perben a jogutódlás figyelembe vétele tévesen történt. Ha ugyanis a jogutódlást már a közjegyzői eljárás megállapította, ebben az esetben a felperes jogelődje nem nyújthatta volna be fizetési meghagyásos eljárást követően 2014. december 18. napján a keresetét a bíróságra. Az általa tett nyilatkozat – mivel megszűnt szervről van szó – semmis. A jogutód által történt jóváhagyása pedig jogérvényességgel nem bír. A Pp. 318.§ a) pontja alapján így a per megszüntetésének, illetve a Pp. 130. § (1) bekezdés c) pontja alapján a kereset idézés kibocsátása nélküli elutasításának lett volna helye.

Erre tekintettel alperes szintén a Pp. 252. § (1) bekezdése alapján az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését kéri.

c) A felperes jogelődje a Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás (FKPT) tekintetében felperes nem bizonyította, hogy ez a szervezet kizárólag a parkolási tevékenységi közszolgáltatás végzésére alapított önkormányzati társulás volt.

E szervezet tehát a gépjármű adatait jogellenesen rögzítette, a felszólító leveleket jogosulatlanul adta ki, amelyek joghatállyal nem bírnak.

Nem az a kérdés, hogy az FKPT jogosult volt-e a parkolási díjból és pótdíjból eredő követelések érvényesítésére a felperes megbízásából, hanem az, hogy kizárólag parkolási tevékenységet végzett-e.

d) A bíróság a tényállást hiányosan állapította meg. A megállapított tényállás nem tartalmazza a felperesi igény érvényesítéséhez szükséges tényeket és körülményeket, így az ítélet megalapozatlan. Az ítéletben nincs adat, hogy az alperesnek a felszólítására ki által, milyen összeg megfizetése tekintetében került sor. Hiányos, hogy a felperesi jogelőd 2012. december 19. napján történt fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelme milyen számon keletkezett; miként történt, hogy 2012. december 21-én a fizetési meghagyás, már mint felperes jogosult javára került kibocsátásra. Az ítélet nem állapítja meg, hogy a jogutódlás felperes javára mikor, mely közjegyző által hozott és mikor jogerős végzéssel került megállapításra. Az alperes parkolását a felperes semmilyen jogszerű bizonyítékkal nem bizonyította, a törvényellenes adatkezelésre tekintettel. A felperes jogelődje nem volt jogosult az igény érvényesítésére, a felperes pedig nem rendelkezik több joggal, mint a jogelődje rendelkezett.

e) A felperes követelése – a jogelőd nyilvánvalóan érvénytelen felszólításai miatt – a jogvesztő határidő megsértése miatt elévült.

A felszólítások ezért is érvénytelenek, mivel felperes jogelődje nem tértivevény levélben tette meg a felszólítást. A bírósági ítéletben foglalt közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (Kkt.) 15/D. § (1) bekezdésének törvényi szövege másként szól, mivel nem postára adásról szól, hanem az alábbiak szerint: „a várakozási terület díjfizetés nélküli használatának időpontjától számított 60 napos jogvesztő határidőn belül a jármű üzemeltetője részére postai küldeményként, vagy más egyéb igazolható módon megküldi.” A „megküldés” szóhasználat pedig tartalma alapján magában foglalja az alperes által történő bizonyítható átvételt.

f) A jogszabály meghatározza, hogy a fizetési felszólítás mire irányulhat, azaz a fizetési felszólítást milyen tartalmi feltételek mellett lehet kiadni. A Kkt. 15/D. § (1) bekezdése szerint „Ha a várakozási díjat és a pótdíjat nem fizették meg a tulajdonos, illetve a Möt. 16/A. §-ában meghatározott szolgáltató a díj- és pótdíjfizetési felszólítást a várakozási terület díjfizetés nélküli használatának időpontjától számított 60 napos jogvesztő határidőn belül a jármű üzemeltetője részére postai küldeményként, vagy más egyéb igazolható módon megküldi. Mindebből következően a felszólítás csak a díj és pótdíjfizetési felszólítást tartalmazhatta, más költségelemet – jogszabályi rendelkezés hiányában – nem. Téves tehát az a bírósági jogalkalmazás, hogy „a törvény nem tiltja” más költségelemre is történő felszólítást a díj és pótdíjfizetési felszólítás mellett.

g) A Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglalt mérlegelési szabályokat az első fokú bíróság megsértette, mert okszerűtlenül következtetett arra, hogy az alperes tulajdonát képező járműről történő adatfelvétel és statikus fényképfelvételek a megálláson kívüli - díjfizetési kötelezettséggel járó - parkolási tevékenységet igazolnak.

Erre vonatkozóan az első fokú bíróság felperes előadását bizonyítás nélkül – az alperes parkolási tevékenységet vitató előadása ellenére – elfogadta. Az első fokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes jogelődjének bevételszerző tevékenysége, a jogelőd kompetenciájába tartozó visszaélések és büntető eljárásokra tekintettel a felperesi jogelőd érdekében állt a járművek adatainak és megállási helyeinek rögzítése. Az eljáró bíróság felhívásának megfelelően alperes álláspontja szerint a felperes nem bizonyította a megjelölt esetekben az alperes tulajdonát képező jármű parkolási tevékenységét. Az a körülmény, hogy az alperes a várakozási díj és pótdíj kiszabással szemben nem élt panasszal, nem értékelhető az alperes terhére. Alperes álláspontja szerint a lejárt parkolójegy éppen azt bizonyítja, hogy alperes, amikor parkolási tevékenységet végzett, az ezzel kapcsolatos díjat kiegyenlítette; azaz nem fűződött semmilyen érdekez ahhoz, hogy azt állítsa parkolása esetére is, hogy nem parkolt.

h) *A peres eljárásban – a kis értékű perekre tekintettel – az eljáró bíróság nem vette figyelembe az eljárási határidőket; a felperes megsértette a jelenlétre és bizonyítékok előterjesztésére vonatkozó kötelezettségét, illetve az erre vonatkozó határidőket [Lásd Pp. 388. § (1)-(2) bekezdés, 391. §), Pp. 389. § (2) bekezdés]. Ez az oka annak, hogy a 2012-ben kezdődött közjegyzői eljárás ellenére az első fokú bíróság a Pp. XXVII. fejezete szerinti perben csak 2016. február 5-én hozott első fokú ítéletet.*

2) *Alperes másodlagosan – a fenti indokokra – kéri az első fokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását; az alperesnek az első fokú perköltségben és le nem rótt illetékben történő marasztalása mellőzését, továbbá a felperes kötelezését az első és másodfokú perköltség megfizetésére.*

3) *Alperes jelzi, hogy az alperes jogi képviselőjének első és másodfokú perköltségét a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet alapján szíveskedjék megállapítani azzal, hogy az alperesi jogi képviselő áfakörbe tartozik. "*

ac) *A Fővárosi Törvényszék a 2016. augusztus 30. napján jogerős 41. Pf. 633.959/2016/3. sorszámú ítéletével az első fokú ítéletet helyben hagyta.*

A Fővárosi Törvényszék a fellebbezést nem tartotta megalapozottnak az alábbi indokok alapján.

„A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú bíróság a kereset és ellenkérelem korlátai között a tényállást teljes körűen feltárta, helyesen állapította meg, az irányadó jogszabályi rendelkezések helytálló felhívásával, értelmezésével és alkalmazásával a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján okszerűen értékelve megalapozott és helytálló döntést hozott, így döntésével és annak indokaival maradéktalanul egyetértett. Mindezekre figyelemmel az alperesi fellebbezés kapcsán csupán az alábbiakra kíván rámutatni.

Az alperes által sérelmezett iratok (PKKB 19. P. 50.924/2013/7. 5. P. 50.023/2015/5-I.) tartalmából megállapítható, hogy azok nem végzések, hanem az eljáró közjegyző felé irányuló megkeresések és irat visszaküldések voltak, melyekkel szemben természetükből eredően jogorvoslati lehetőség nincsen. Ezen megkereséseket és irat visszaküldéseket az első fokú bíróság az irányadó hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően eszközölte, melyek kapcsán az elsőfokú bíróság megalapozottan utalt a BÜSZ 7.§ (3) bekezdésére is. Mindezek okán az alperesnek a Pp. 130. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel a Pp. 157.§ a) pontja alapján történő permegszüntetési hivatkozása megalapozatlan
Megállapítható, hogy a jogvita elbírálásához szükséges közjegyzői iratok (aktanyomat) az iratok között elfekszik.

Az első fokú bíróság csakúgy, mint a közjegyző jogerős végzésében a csatolt iratok, így alapvetően az Alapító Okirat folytán a jogutódlás kérdésében helyesen foglalt állást.

Az első fokú bíróság a tényállást a Pp. 215. § korlátai között, mely a Pp. 387.§ (1) bekezdésén keresztül érvényesül, teljes körűen feltárta, helyesen állapította meg, a bizonyítékokat, így alapvetően felperes által csatolt adatlapokat és fényképfelvételeket okszerűen, a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján értékelte.

Az elévülés kapcsán helyesen utalt az I. fokú bíróság a Kkt. 15/C. § (3) bekezdésében foglaltakra és ennek kapcsán arra, hogy a 2012. február 1. és 2012. június 28. közötti parkolási események vonatkozásában a felperes a fizetési meghagyás iránti igényét 2012. decembere 19. napján nyújtotta be, így követelése alperessel szemben ne évült el.

A Kkt. 15/D.§ (1) bekezdése tekintetében az alperes által kifejtett álláspont téves. Ezen jogszabályi rendelkezés a postára adás tényének igazolását kívánja meg a felperestől, nem

pedig azt, hogy az alperes a felszólító levelet meg is kapja, így e kötezettség teljesítéséhez tértivevényes levél alkalmazására nincs szükség.

Figyelemmel a Pp. 75.§ (1) bekezdésében foglaltakra, kiemelve a bíróságon kívül felmerült előzetes tudakozódás és levelezés költségét, helyesen állapította meg az első fokú bíróság, hogy nem ütközik jogszabályi rendelkezésbe azon körülmény, hogy felperes a fizetési felszólításban a parkolási díjon túl egyéb költség követelést is érvényesít.

Az alperes a fellebbezésében részletesen nem indokolta meg, hogy az első fokú bíróság ítélete mennyiben sérti a Pp. 221. §-ában foglaltakat, illetve eljárása mennyiben sértette a kísértékű perekre tekintettel az eljárási határidőket. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú bíróság az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, részlegesen kifejtette álláspontját a megfelelő jogszabályi rendelkezések feltüntetésével és azok helytálló értelmezésével valamennyi alperesi védekezés vonatkozásában. A rendelkezésre álló iratok alapján az eljárási határidők sérelme nem állapítható meg.

Fentiekre figyelemmel a II: fokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 394. § (1) bekezdése alapján, utalva a Pp.387.§ (1) bekezdésén keresztül érvényesülő PP. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra, helyes indokai alapján helybenhagyta.”

ad) A kísértékű perekre a törvény [Pp. 388-389. §] külön időszerűségi szabályokat ír elő meghatározott eljárási cselekményekre, amelyhez joghatás fűződik.

A II. fokú bíróság Alaptörvényt sértett, amikor nem vizsgálata ezeknek a szabályoknak a betartását.

Ennek vizsgálatakor figyelemmel kellett volna lennie az alperes által kifogásolt - két ügyben (a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19. P.50.924/2013/7. sorszámú és az 5. P. 50.023/2015/5-I. sorszámú végzésével a közjegyzői eljárásokba való jogellenes beavatkozás) tett - bírósági intézkedésekre is, amely hatáskör túllépésével történt. Ilyenre - a miniszteri rendeletbe foglalt - BÜSZ 7.§ (1) bekezdése nem ad lehetőséget.

ae) Az alperessel szemben eljáró Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás a fizetési meghagyás kibocsátása tekintetében nem járhatott el az V. Kerületi Önkormányzat parkolási díj iránti igényének érvényesítése érdekében. E szervezet Alapító Okirat ugyanis jogszabályba ütközött.

Ez a jogszabály a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló **2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 16/A. § rendelkezése volt.**

A jogutódlással a jogutód nem szerezhethet több jogot, mint amellyel a jogelő rendelkezett. Tehát azért, hogy az „utolsó órában” a Fővárosi Önkormányzat és az alperes megállapodott a FKPT jogutódlásáról, a felperesre nem származtak át az egyébként érvénytelen jogok.

Az alperesnek pedig az önálló igényérvényesítési joga elkészt.

af) Az eljáró bíróságok az indokolási kötelezettségüknek nem tettek eleget, mert a II. fokú bíróság **nem válaszolt az alperes által (különösen az alperesi fellebbezésében) felvetett kérdésekre.** Ezért a bírósági ítéletek nem felelnek meg a tisztességes eljárás követelményének.

ag) A tisztességes bírósági eljárásról akkor lehetett volna beszélni, ha a II. fokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja:

- a jogutódlás tisztázásának hiányosságai miatt; amelyből következően a felperesnek az igényét csak új fizetési meghagyás előterjesztésével lehetett volna érvényesíteni, a fizetési meghagyásos eljárásban nem volt lehetőség a jogutódlás

megállapítására (a Pp. szerinti keresetlevelet még a jogelőd szerv nyújtotta be, amely nem rendelkezett joghatállyal, így a pert meg kellett volna szüntetni.)

- a perben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 19. P.50.924/2013/7. sorszámú és 5. P. 50.023/2015/5-I. végzése hatáskör túllépése hiányában joghatállyal nem bírtak, az ezzel kapcsolatban kifejtett közjegyzői végzések jogszabályba ütköztek; az alperesnek ezzel kapcsolatban nem volt lehetősége jogorvoslat előterjesztésére;

- a parkolási díj és pótdíj érdemében a bíróság bizonyítást nem folytatott le. A jogelőd által jogosulatlanul felvett bizonyítékokat egyrészt nem lehetett volna felhasználni, másrészt a felperes a parkolás tényét nem bizonyította a statikus fényképfelvételekre tekintettel. A gépkocsiban levő parkolási jegyek csak azt bizonyítják, hogy azon időben az alperes parkolási tevékenységet végzett, de azt nem hogy a későbbi időben is. Ugyanis az alperes munkahelye a Vajkay utcában van, ezért a gépkocsival sűrűn váltogatta a helyét az ügyintézése következtében.

- a parkolási díj fizetési felszólításával kapcsolatos eljárást nem a Pp. hanem a Kkt. szabályozza. Indítványozó álláspontja szerint a felszólításban csak a jogszabályban meghatározott költség elemek tüntethetők fel. Ez az anyai jogszabály megelőzi a Pp. rendelkezéseinek alkalmazhatóságát, hiszen ekkor még nem a peres eljárásban felmerült költségről van szó; az emelt díjazás – meg nem fizetés esetén – a költségekre is fedezetet nyújt.

- jogszabályi rendelkezés szóhasználata alapján a „megküldés” az üzembentartó részére történő átvétel igazolását is jelenti. Téves és Alaptörvény ellenes ezért a II. fokú bíróság jogértelmezése, a tértivevényes levél alkalmazásának szükségtelenségére tekintettel. A postai kézbesítés mikéntjéről a törvény nem rendelkezik, ezért alappal nem indokolható, hogy a „megküldés” kizárólag a postára adást jelenti (Pl. lehet téves címzés stb.)

- indítványozó jelzi, hogy a parkolási eseménnyel kapcsolatban – a fizetési felszólítást követően – a tárgyi jogszabályok szerint az **üzembentartó nincs panasz előterjesztésére kötelezve**. Megjegyzendő: ez kicsit furcsa is lenne, mivel egyébként a jogerős bírósági ítélet alapján sincs kötelezettsége a parkolási társaságnak a felszólítás ajánlott, tértivevényes levélként való „megküldésére” csak - a jogerős bírósági ítélet szerint – postára adásra.

Alperes úgy ítéli meg, hogy nem érvényesült a bírósági eljárásokban a pártatlanság és függetlenség követelménye, mivel az eljáró bíróságok „elkötelezettek” voltak abban, hogy a felperes keresete „eredményre vezessen.” Alperes úgy érzékelt, hogy az önkormányzati tulajdonos vagy megbízottja által a saját útján idegen lefényképezett jármű, alapból parkolási díj fizetésre köteles, nem törődve azzal, hogy egyáltalán parkolt-e jármű, valamint jogosult-e az adott intézmény a törvényes szabályok szerint díjat érvényesíteni.

Mindez az attitűd rányomta a bélyegét a perre is, és alperes indítványozó szerint az eljárás ebből eredően sem volt tisztességesnek tekintendő.

A bíróságoknak, mint állami szervnek – az Alaptörvény I. cikkében foglaltak szerint – védeni kellett volna az alperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan, tisztességes és időszerű tárgyaláshoz való jogát és (7) bekezdésében foglalt alapjogait, azonban erre az ítéletek meghozatala során nem került sor.

b) A jogerős ítélet sérti az alperesnek az Alaptörvény XIII. cikkben védett tulajdonhoz való jogát

Alperes indítványozónak sérült a jogerős ítélet következtében a tulajdonhoz való joga. A tényállásban és jogalkalmazásában is megalapozatlan, jogerős ítéletben meghatározott fizetési kötelezettség az alperes vagyonának csökkenésével jár, amely így sérti az alperes tulajdonhoz való jogát.

A Közúti közlekedésről szóló 0988. évi I. törvény (Kkt.) 15/A. § (1) bekezdése és 15/C. § (1) bekezdése (2012. április 15-ei szöveg), valamint a Fővárosi Közgyűlés 30/2010. (VI.4.) rendelete az Alaptörvénybe ütköző módon – a polgári jogviszony sajátosságaitól eltérően – állapítja meg (egy órai várakozási díj 40 szerese) alperes véleménye szerint a pótdíjazást.

Tv. 15/A. § (1) A helyi önkormányzat (fővárosban: a fővárosi önkormányzat) rendeletében a helyi közutakon, a helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánúton, valamint tereken, parkokban és egyéb közterületeken – forgalomszervezési, valamint a 13. § (2) bekezdésében meghatározott indokok alapján, az e törvényben meghatározott keretek között – kijelölhet olyan várakozási övezetet, illetve várakozási övezeten kívül eső olyan várakozó helyet (a továbbiakban együtt: várakozási terület), amelynek a három vagy annál több kerekű járművel történő, várakozási célú használatáért várakozási díjat kell fizetni (a továbbiakban: díjfizetési kötelezettség).

(2) A díj fizetési kötelezettség alá eső várakozási területen – a lehetőségekhez képest egyenlő megoszlásban, illetve a mozgáskorlátozottak által jellemzően igénybe vett közintézmények elérhető közelségében – minden megkezdett ötven várakozási helyből ki kell jelölni legalább egy, a mozgáskorlátozottak számára fenntartott várakozási helyet.

(3) Díjfizetési kötelezettség olyan várakozási terület tekintetében és időszakra rendelhető el, amelyen az adott időszakban a járművek várakozására alkalmas helyek átlagos foglaltsága (a továbbiakban: telítettség) a 70%-ot meghaladja. A 70%-os telítettségi mutatót nem kell alkalmazni e törvény hatálybalépése előtt kijelölt várakozási területek tekintetében.

(4) A várakozási díj mértékét a helyi önkormányzat (fővárosban a fővárosi önkormányzat) rendeletében egy órára vonatkozó várakozási díjként határozza meg. A várakozási díj mértékének meghatározása során figyelemmel kell lenni a szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyenértékűségére. A várakozási díjat úgy kell megállapítani, hogy legalább a ráfordításokra és a működéshez szükséges kiadásokra fedezetet biztosítson. A várakozási díj mértékét a várakozási terület jellemzői, így különösen: a várakozási terület településen belüli adottságai, infrastruktúra, különböző fizetési lehetőségek biztosítása, figyelembevételével kell meghatározni.

(5) Az egy órára vonatkozó várakozási díj személygépkocsi, három- vagy négykerekű motorkerékpár, valamint három- vagy négykerekű segédmotoros kerékpár várakozása esetén – a tárgyév január 1. napjától tárgyév december 31. napjáig terjedő időszakban – nem haladhatja meg az állami adóhatóság által az előző naptári év szeptemberében és az azt megelőző tizenegy hónapban egy liter ESZ 95-ös ólmozatlan benzin üzemanyagköltségszámolóval kapcsolatosan alkalmazható áráként havonta közzétett ár egyszerű számtani átlagának a kétszeresét.

(6) Autóbusz, vontató, tehergépkocsi, mezőgazdasági vontató, lassú jármű és pótkocsi várakozása esetén a várakozási díjnak a legmagasabb összege az (5) bekezdésben megjelölt díjak háromszorosa, járműszerelvény várakozása esetén az (5) bekezdésben megjelölt díjak hatszorosa lehet.

(7) A minimálisan fizetendő várakozási díj az adott várakozási területen érvényes egy órai díj alapján számított,

a) jegykiadó automatából váltott jegy, sorompóval biztosított parkoló esetén 15 percnél megfelelő összeg,

h) mobiltelefonos parkolási díjfizetési rendszer használata esetén 15 percnél megfelelő összeg, kivéve, ha a díjfizetés leállítására irányuló kérés a díjfizetés megkezdése utáni első percben megtörténik,

c) előre váltott és a gépjárművezető által érvényesített jegy esetén 30 percnél megfelelő összeg,

d) kézi díjbeszedés esetén egy órának megfelelő összeg.

A minimális fizetendő várakozási díjat a kerekítés szabályai szerint, 5 forintra kell kerekíteni, az érvényességi időt ehhez kell igazítani.

(8) A helyi önkormányzat (fővárosban a fővárosi önkormányzat) rendeletében megállapíthatja a várakozási területen a díjköteles várakozás megengedett leghosszabb időtartamát, amely nem lehet egy óránál kevesebb.

Tv. 15/C. § (1) Ha a jármű díjfizetési kötelezettség alá eső várakozási területen díjfizetés nélkül várakozik, vagy a kifizetett várakozási időt egy óránál rövidebb időre történt fizetés esetén 5 perccel, egy órára vagy annál hosszabb időre történt fizetés esetén legalább 15 perccel túllépi, várakozási esetenként egy órai várakozási díjat, továbbá pótdíjat kell fizetni. A helyi önkormányzat (fővárosban a fővárosi önkormányzat) rendeletében a várakozás 15 percnél hosszabb díjfizetés nélküli túllépéséhez is kötheti a pótdíjfizetési kötelezettséget.

(2) A pótdíj összege a pótdíj kiszabásának napját követő 15 napon belüli befizetés esetén az adott napon belül díjköteles időszakra és további két órai várakozásra számított várakozási díj, 15 napon túli befizetés esetén az egy órai várakozási díj negyvenszerese. E bekezdés alkalmazása során befizetésnek minősül a fizetési művelet elindítása is. A pótdíj kiszabásáról szóló értesítést a jármű szelvédlapjátján, vagy a járművön egyéb jól látható helyen kell elhelyezni.

(3) A várakozási díj és a pótdíjfizetési kötelezettség egy év alatt évül el. A várakozási díj és a pótdíj után késedelmi kamat nem követelhető.

(4) Nem szabható ki pótdíj a külön törvényben feljogosított hatóság által kerékbilincssel rögzített járműre.

(5) A 9/D. § szerinti közszolgáltatással kapcsolatban keletkezett ügyfélpanaszok intézése során külön törvény előírásai szerint kell eljárni.

A pótdíjazásról a régi és az új Ptk sem rendelkezik – mint szerződést biztosító mellékkötelezettségről.

A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (rég Ptk.) 1.§-a értelmében

Ptk. I. § (1) Ez a törvény az állampolgárok, valamint az állami, önkormányzati, gazdasági és civil szervezetek, továbbá más személyek vagyoni és egyes személyi viszonyait szabályozza. Az e viszonyokat szabályozó más jogszabályokat — ha eltérően nem rendelkeznek — e törvénnyel összhangban, e törvény rendelkezéseire figyelemmel kell értelmezni.

A pótdíjazás uzsorás jellegű, extrém büntetésnek (bírságnak) minősíthető, amely nem a polgári jogviszonyokra, hanem a közigazgatási és büntető jogviszonyokra jellemző szankció. Ilyen módon a pótdíj a jó erkölcsbe ütközik.

Mínderre tekintettel felperes álláspontja szerint a kamat kizárása és helyette a 40 szerez pótdíj alkalmazása bíróság által hozott jogerős ítéletben sérti a felperes tulajdonhoz való jogát. Az 1 évi elévülési időben a késedelmi kamat kizárása és az alapidíj egyszeres összege mellett a 40 szerez pótdíj ítéletben történő alkalmazása sérti az arányos ellenszolgáltatás elvét.

A jogerős ítéletben foglalt döntés az alperes tulajdonát vonja el az Alaptörvényből nem következő eszközökkel, polgári jogi úton. E tekintetben már az is aggályos, hogy az alapdíjnak mi köze van 1 liter ESZ-95-ös benzin kétszeres árához (milyen összefüggés van a már meglévő úton parkolási hely kialakítása és működtetése és 1 liter ESZ 95-os benzin árának kétszerese között).

Az alperes ennek kapcsán hivatkozik a Tisztelt Alkotmánybíróságnak a 2010. évi XC. törvény (§-ának rendelkezését megsemmisítő 184/2010. (X.28.) AB határozatában foglaltakra. (Lásd különösen a határozat III/2. pontját III/5.3 pontját, Kiss László alkotmánybíró párhuzamos indokolásának II/3.2 pontját – a jó erkölcsbe ütközés tekintetében.

c) Az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt tisztességes hatósági (közjegyzői) eljáráshoz való jog sérelme

Alperes álláspontja szerint sérült a részrehajlás mentes, tisztességes eljáráshoz való jog a közjegyzői fizetési meghagyásos eljárásban, mert a bíróság két ügyben [19. P. 50.924/2013. és 5.P. 50.023/2015.], hivatalból tett intézkedésével hatáskörét túllépve, jogosulatlanul beavatkozott ebbe az eljárásban.

Jogszabály ugyanis nem teszi ezeket az eljárásokat lehetővé, a bíróság a „leveleket” alperesnek nem küldte meg, az ellen alperes nem élhetett jogorvoslattal.

A közjegyzőnek ezeket az okiratokat nem lehetett volna figyelembe venni, mégis ez alapján tett intézkedést.

V. Jogorvoslati jog kimerítése, nyilatkozat egyéb eljárásról

6) Az Indítványozó [redacted] alperes a jogorvoslatot (fellebbezést) kimerítette. Az alkotmányjogi panaszt Indítványozó a II. fokú jogerős ítélet ellen terjesztette elő.

A jogerős végzés ellen Indítványozó felülvizsgálati kérelmet nem terjeszthetett elő, tekintettel arra is, hogy a jogerős ítélettel elbírált felperesi követelés az 1 millió Ft-ot nem haladja meg.

Indítványozó bizonyítási indítványként kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz elbíráláshoz szíveskedjék beszerezni a **Pesti Központi Kerületi Bíróságtól a 19. P. 50.924/2013. sz. polgári per, az 5. P.50.023/2015. sz. polgári per és az 5. P.52.793/2015. sz. polgári per összes ügyiratát.**

Budapest, 2016. november 30.

Tisztelettel: [redacted] alperes, Indítványozó

képviselőtében a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Galambos Károly
ügyvéd

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Alkotmány u. 4. 1. em. 105 (Bajkai Várkey u.)
Dr. Galambos Károly iratkezelő ügyvéd
Adószám: 18150409-2-41
Telef: +36-30-683-3308

Mellékelt irat:

- Ügyvédi meghatalmazás
- Pesti Központi Kerületi Bíróság 5. P. 52.793/2015/8. sorszámú első fokú ítélete
- Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 41. Pf. 633.959/2016/3. sorszámú ítélete